

Sygn. akt V CSK 211/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku D. F.

przy uczestnictwie R. F.

o podział majątku dorobkowego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w J.

z dnia 17 stycznia 2013 r.

**odrzuca skargę kasacyjną.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2012 r. Sąd Rejonowy w B. dokonał podziału majątku wspólnego wnioskodawczynie D. F. i uczestnika postępowania R. F. o łącznej wartości 317.173, 32 zł przyznając uczestnikowi postępowania własnościowy lokal mieszkalny o wartości 167.000 zł, nieruchomości gruntową o wartości 82.000 zł oraz inne bliżej wymienione w postanowieniu prawa majątkowe. Sąd przyznał wyłącznie wnioskodawczynie środki finansowe zgromadzone przez nią na rachunku otwartego funduszu emerytalnego o wartości 562 zł, środki finansowe zgromadzone na rachunku bankowym w kwocie 1297, 62 zł. oraz ½ udziału w samochodzie o wartości 12.000 zł. Sąd Rejonowy ustalił, że wnioskodawczynie i uczestnik mają równe udziały w majątku wspólnym a także, że uczestnik postępowania dokonał nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 106,880 zł, Ostatecznie, tytułem dopłaty Sąd zasądził od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczynie kwotę 91.287, 04 zł. płatną w terminie trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Od tego postanowienia apelację złożył uczestnik postępowania, który domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia przez ustalenie, że jego udział w majątku wspólnym wynosi 90% i, że lokal mieszkalny został nabyty w całości ze środków pochodzących z majątku osobistego uczestnika postępowania, przez „orzeczenie transferu odpowiedniej liczby jednostek na rachunek OFE I. według stanu na dzień 15 lutego 2011 r. na konto OFE wnioskodawczynie”; uznanie, że działka budowlana ma wartość 70.000, 00 zł a nie 82.000 zł oraz ustalenie, że uczestnik postępowania dokonał nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 15.000 zł z tytułu uzyskanych nagród.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 17 stycznia 2013 r. odrzucił apelację w części odnoszącej się do nakładów poczynionych przez uczestnika postępowania z majątku osobistego na majątek wspólny i w pozostałym zakresie apelację oddalił.

Na to postanowienie skargę kasacyjną złożył uczestnik postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

O dopuszczalności kasacji w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami rozstrzyga wartość przedmiotu zaskarżenia.

Zgodnie z art. 519<sup>1</sup> § 2 k.p.c. w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami skarga kasacyjna od postanowień sądu drugiej instancji orzekających co do istoty sprawy jest dopuszczalna jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej 150.000 zł. Wprawdzie w skardze kasacyjnej uczestnik postępowania wskazał jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 317.173, 32 zł, to jednak jest to wartość całego majątku wspólnego ustalonego postanowieniem sądu I instancji. W orzecznictwie przyjmuje się, że w wypadku zaskarzania postanowienia, co do istoty sprawy, na podstawie którego sąd dokonał zniesienia współwłasności wartości przedmiotu zaskarżenia z reguły nie wyznacza wartość całego dzielonego majątku, ale wartość konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego środek odwoławczy dotyczy.

Wskazana wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest wiążąca ani dla sądu drugiej instancji, ani dla Sądu Najwyższego. Mogą one poddać ją weryfikacji na podstawie akt sprawy z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 maja 2001 r., IV CZ 20/01, niepubl., z dnia 21 listopada 2001 r., I CZ 152/01, niepubl. i z dnia 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, OSNC 2004, Nr 1, poz. 11).

W przedmiotowej sprawie uczestnik postępowania nie kwestionował samej zasady podziału majątku wspólnego. Jego interes w zaskarżeniu sprowadza się w istocie do obciążenia dopłatą z tytułu podziału majątku wspólnego w wysokości 91.287,04 złotych. Zasądzona dopłata jest konsekwencją nieuwzględnienia żądań uczestnika dotyczących ustalenia nierównych udziałów, składu majątku wspólnego oraz częściowo w zakresie wysokości poniesionych nakładów z majątku odrębnego na majątek wspólny a także takiego podziału majątku wspólnego, w wyniku którego wnioskodawczyni zostało przyznane wyłączne prawo jedynie do nieznacznej części majątku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c. w związku z art.13 § 2, 519<sup>1</sup> § 2 k.p.c., odrzucił skargę kasacyjną.